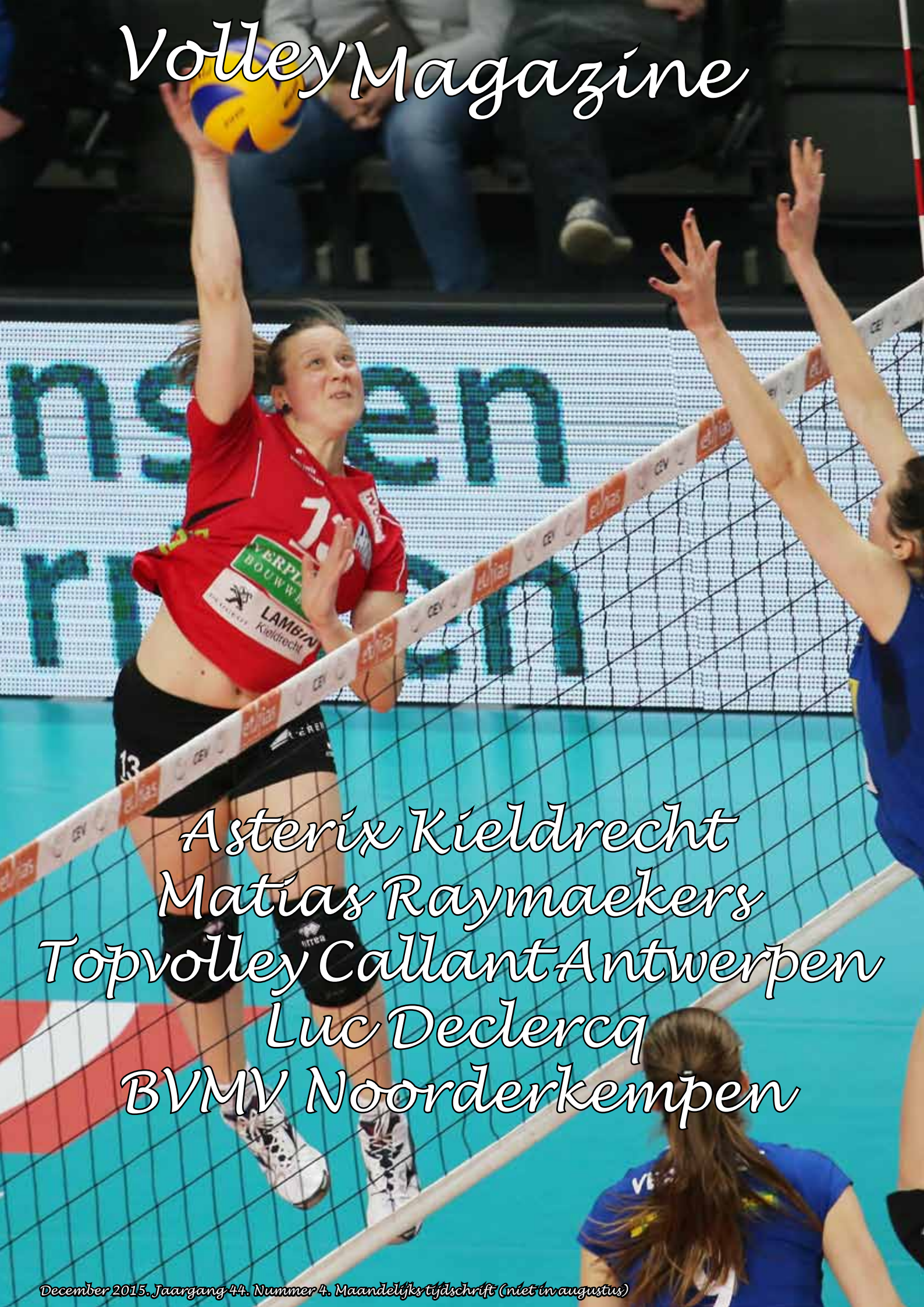

VolleyMagazine

A female volleyball player in a red jersey is captured in mid-air, jumping high to hit a yellow and blue volleyball. She is positioned on the left side of the frame, with her right arm extended upwards. The volleyball is in the upper left corner. A net is in the foreground, and another player in a blue jersey is visible on the right side, also jumping. The background shows a large digital screen displaying the word 'men' in green letters. The overall scene is a dynamic action shot from a volleyball match.

*Asterix Kieldrecht
Matias Raymaekers
Topvolley Callant Antwerpen
Luc Declercq
BVMV Noorderkempen*

De familie van Koen K. uit Hoegaarden:

“De beste vakantie ooit!”

Dankzij Ethias Assistance

AUTO

België & Europa

GEZIN

overal ter wereld
verblijven max. 90 dagen

= € 10

/maand

Sluit nu uw Ethias Assistance af op ethias.be

Online betalen = morgen al verzekerd !

ethias
Doet wat moet

Jaarlijks verzekeringscontract Assistance Basis met 1 voertuig. Jaarpremie van € 120, in één keer te betalen, indien voldaan aan de acceptatievoorwaarden. Ethias nv, Rue des Croisiers 24 te 4000 Luik, is een verzekeringsmaatschappij toegelaten in België onder het nr. 0196 en onderworpen aan het Belgisch Recht. RPR Luik BTW BE 0404.484.654 - Iban: BE72 0910 0078 4416 BIC: GKCCBEBB. De algemene voorwaarden alsook een infoche zijn beschikbaar in onze kantoren en op onze site www.ethias.be. In geval van klacht, contacteer Ethias "Dienst 2035", Prins-Bisschopssingel 73 te 3500 Hasselt, klachtenbeheer@ethias.be of de Ombudsman van de Verzekeringen (www.ombudsman.as), de Meeûssquare 35 te 1000 Brussel. Publicitair document.

Volley Magazine

Nummer 4, december 2015

Inhoud

<i>Ervaren speelsters helpen jongeren mee naar de top bij Kioldrecht.....</i>	<i>2</i>
<i>Matias Raymaekers voelt dat het stilaan snor zit bij Noliko Maaseik.....</i>	<i>6</i>
<i>Een enthousiaste 'Poolse connectie' bij Topvolley Callant Antwerpen.....</i>	<i>9</i>
<i>Worldwide.....</i>	<i>12</i>
<i>Luc Declercq, de nieuwe financieel bestuurder van de VVB.....</i>	<i>16</i>
<i>Onze redacteur was in het befaamde Australian Institute of Sports.....</i>	<i>19</i>
<i>Zogezegd.....</i>	<i>21</i>
<i>Club in de kijker: BVMV-Noorderkempem..</i>	<i>23</i>

Voorwoord

December

Het stond in de krant, dus zal het wel waar zijn!

"Er wordt minder aan sport gedaan in Vlaanderen." Een enquête heeft uitgemaakt dat de sportbeoefening in Vlaanderen over haar hoogtepunt heen is.

Mogelijk. "Sommigen hebben 1001 redenen om iets niet te doen, maar wie soms druk bezig is, vindt nog altijd een plaatsje om toch iets bij te doen," verklaart verder in dit nummer de nieuwe financieel bestuurder van de VVB, Luc Declercq.

Als we kijken naar de vele initiatieven die in het volley genomen worden (Jeugdsportfonds, Smash Volley, Volley@school...) kunnen we moeilijk zeggen dat er in onze sport niet getracht wordt om nieuwe leden aan te trekken of om mensen aan te zetten te bewegen. Wie onze maandelijkse rubriek 'Club in de kijker' leest, merkt ook hoe van de kleinste tot de grootste club geprobeerd wordt jongeren (maar ook de recreatie-volleyers) aan te trekken. Volley is sexy en boeit vele mensen.

In deze drukke decembermaand staan er ook een aantal belangrijke wedstrijden op het programma, die deze laatste bewering volop zullen staven. Want zeg nu zelf: wie komt er op 23 december als gloednieuwe bekerfinalisten op de voorgrond? Bij de vrouwen valt ofwel VDK Gent, ofwel Asterix Kioldrecht weg (de twee finalisten van vorig jaar) en zullen ofwel Tongeren, ofwel Amigos Zoersel voor het eerst kennis maken met het Antwerpse Sportpaleis op 14 februari en ervaren wat het is om te kunnen spelen voor vele duizenden toeschouwers.

En op dit moment lijkt het koffiedik kijken om te weten wie van Asse-Lennik of Roeselare bij de mannen naar de beker mag grijpen. Wat doen twee ploegen als Maaseik en Antwerpen, die goede met minder goede prestaties afwisselen, in de andere halve finale?

Nog in diezelfde decembermaand trachten onze topclubs in de diverse Europese bekertjes ook na Nieuwjaar nog een rol van betekenis te vervullen. Dat zorgt voor de komst van enkele Europese topclubs naar ons land, zoals Rzeszow, Galatasaray of Benfica. Ook alweer een verplaatsing waard.

En eens we de Belgische en Europese bekertjes even laten rusten, staan de Yellow Tigers en de Red Dragons opnieuw present om de olympische kwalificatietoernooien van begin januari voor te bereiden tegen respectievelijk Europees vice-kampioen Nederland en Europees kampioen Frankrijk. Als dat geen stevige sparringpartners zijn. Hopelijk kunnen zo veel mogelijk Belgische supporters de matches van onze nationale ploegen 'live' volgen.

Marcel Coppens

Cover: Sarah Smits
(Bart Vandenbroucke)

Sarah Smits: “Die functie past mij uitstekend”

Bij heel wat ploegen zouden ze bij de jongsten van de groep behoren, maar niet zo bij Asterix Kieldrecht: Sarah Smits (27), Jasmien Biebauw (25) en zelfs Britt Ruyschaert (21) worden er bij de ‘oudjes’ van hun ploeg gerekend. “Niet zo moeilijk,” weet aanvoerster Sarah. “Bekijk de rest van de ploeg: Britt Herbots, Silke Van Avermaet, Manon Stragier alledrie 16 jaar, Lisa Van den Vonder en Amber De Tant 17 jaar, Dominika Strumilo en Céline Van Gestel 18, Nathalie Lemmens 20. Zij vormen de jongeren in onze ploeg, die wij helpen voorbereiden in het project om van hen binnenkort waardige Yellow Tigers te maken.”

Maar ondanks haar jeugdige samenstelling doet de ploeg van het coachestrio Gert vande Broek, Kris Van Snick en Raf Vekemans het uitstekend: halve finale van de Belgische beker (met uitzicht op de finale), tweede in de reguliere competitie en in de Challenge Cup staat het zo goed als vast dat de club zal overwinteren.

Maar toch bemerken we een vrij onregelmatig parcours: 1-3 winst in Sliedrecht, thuis een nipte 3-2 winst en heel wat gebibber in de terugmatch. Tegen VDK Gent allicht dé set van het seizoen (40-42 met tien setballen voor Asterix en negen voor VDK Gent), maar wél een 0-3 verlies. Vier dagen later 1-3 winst van Kieldrecht bij datzelfde VDK Gent. Een eigenschap van de jeugd: een wisselvallig parcours?

Maar daar is Sarah het helemaal niet mee eens.

Sarah Smits: “In Nederland speelden wij een uitstekende wedstrijd en tot onze eigen grote verrassing wonnen we daar met 1-3, maar gemakkelijk zou ik dat niet genoemd hebben. In eigen zaal speelden wij dan weer op een iets lager niveau en had Sliedrecht duidelijk lessen getrokken uit de heenmatch. We moesten dus nog vechten om verder door te stoten. En in de Supercup hadden we al zwaar verloren van VDK Gent. Zij gingen tijdens die competitie match bij ons gewoon op hun elan verder en wij waren die dag niet in onze beste doen.

Maar we hebben dan de bekermatch uitstekend aangepakt. Je mag niet vergeten dat VDK Gent een compleet nieuwe ploeg heeft en een nieuwe trainer, die een andere manier van spelen brengt. Dat vergde aanpassing en we hebben ze nu stilaan via onze scouting ook beter leren kennen. Daar kwam bij dat Gent die dag ook iets minder was dan enkele dagen voordien. Maar dat betekent hoegenaamd nog niet dat de bekerfinale al binnen is na die 1-3 winst. Op 23 december wordt het een belangrijke terugwedstrijd, die zelfs nog op een ‘golden set’ kan uitdraaien en dan wordt het een loterij,” vindt Sarah Smits.

Hoe voelt het om een set met 40-42 te verliezen, nadat je tien setpunten liet liggen?

“Je bedoelt dat Gent er tien heeft gered en wij negen! Zolang de stand rond 25 of zelfs nog rond 29 schommelde, denk je nog niet aan al die setpunten. Beide ploegen bleven verder spelen voor elk punt en enerzijds stel je nadien wel vast dat wij een pak kansen lieten liggen. Maar langs de andere kant gingen onze hoofdjes niet omlaag. Bij zulke setstanden weet je dat het kan gaan om één bal die anders zou gevallen zijn, om één gelukje soms, om de set in ons voordeel beslist te zien.”

Sarah Smits

Wat is jouw taak als oudste van de ploeg tussen al dat jong geweld?

“Laat me alvast zeggen dat ik het bijzonder leuk vind tussen al die jongeren. Ze zijn allemaal wel getalenteerd, maar ik moet ze in de praktijk bijstellen op technisch en tactisch gebied op het terrein. De coach kan dat natuurlijk nog beter dan ik. Maar op het terrein probeer ik rust te brengen en dat is een leuke rol. Soms komen ze ook af met vragen: doe ik dat goed of hoe zou ik zoiets nog beter kunnen doen? Ik geef ze dan tips. Het liefst speel ik met een zo jong mogelijke ploeg op het

terrein met mezelf langs de zijlijn, want die jonge meisjes moeten zo veel mogelijk spelen. Het is maar op die manier dat ze het meeste bijleren en ik kan ze daarin bijsturen.”

Toch blijf je zelf nog altijd een belangrijke pion, ook op het terrein...

“Ja, ik word wel eens aangespeeld met ballen waar ze eigenlijk geen weg meer mee weten. Het is logisch dat ze dan bij mij terecht komen. Dat is ook het geval op cruciale momenten van een match. Ze hadden voor het seizoen ook gezegd dat het moeilijk zou zijn om Kaja Grobelna te vervangen, die naar Stuttgart vertrok. Maar Britt Herbots vangt dit vertrek meer dan uitstekend op.”

Kom je als iets oudere jonge vrouw nog wel overeen met hun toch wel veel jongere mentaliteit?

“Geen probleem. Ze maken wel veel lawaai op training, maar ze zijn super enthousiast en super gemotiveerd.

Ook al ben ik misschien stilaan op het einde van mijn carrière, toch blijf ik mijn taak heel graag doen en vind ik ze heel leuk. Het is een rol die mij uitstekend ligt en hij past goed in het project. Ook de trainers weten immers wat ze aan mij hebben. En de bedoeling blijft om van die meisjes mettertijd Yellow Tigers te maken. Ik probeer ze ook te vertellen hoe leuk dat wel is. Ik sta zelf nog altijd met veel plezier op het terrein. Ik bekijk het echter ook jaar per jaar. Dit seizoen voel ik mij uitstekend, maar misschien overweeg ik wel ooit om coach te worden.”

Je blijft dit ook nog altijd vrij vlot combineren met jouw job...

“Mijn trainingsritme is nog steeds hetzelfde en ik kan rekenen op heel begripvolle en flexibele mensen bij Ernst&Young. Zo moest ik plots drie dagen verlof aanvragen voor de verplaatsing naar Haifa in de Challenge Cup. Daar hebben ze dan alle begrip voor. Ze weten immers dat ik ook in mijn job doe wat ik

kan. Misschien moet ik in januari opnieuw enkele dagen vrijaf nemen, want Haifa lijkt niet zo'n zware tegenstander als Sliedrecht (nvdr 25-16, 25-13, 25-16, 25-23, 25-19, 25-17 verlies tegen het Finse Salo), zodat Innsbrück of Neuchâtel onze komende tegenstanders worden.”

Julie zouden wel eens ver kunnen doorstoten in de Europese beker, maar wat is de ambitie van de ploeg?

“De ambitie blijft bij Kieldrecht elk jaar dezelfde. Europees zo ver mogen geraken. En verder hopelijk meedoen aan twee finales. Naast de beker willen we ook in de play-offs bij de eerste twee eindigen. We staan momenteel riant op een tweede plaats en ik ben heel blij dat we het met deze jonge kern zo goed doen, maar vergeet niet dat er enkele ploegen zwak gestart zijn, maar stilaan beter en beter worden. De competitie is nog niet gedaan.”

Jasmien Biebauw: “Ze willen ook steeds beter worden”

Een tweede bepalende figuur in het leerproces van de jeugdige Kieldrechtse speelsters, is ongetwijfeld Jasmien Biebauw, zeker omdat ze als spelverdeelster toch heel bepalend kan zijn.

Hoe vind jij jouw functie in de ploeg bij Asterix?

Biebauw: “Ik heb natuurlijk mijn ervaring op de pass en daarmee kan ik soms wel één en ander bijsturen. Maar het belangrijkste aan deze groep jongeren is zeker het feit dat ze nog iets WILLEN bijleren. Ze aanvaarden dan ook gretig een aantal tips, die je ze mee geeft.”

Speel je met deze ploeg anders als spelverdeelster, dan met b.v. de Yellow Tigers?

“In de twee gevallen bepaal ik zelf hoe we gaan spelen. Maar of het nu onervaren of ervaren speelsters betreft, je probeert steeds jouw medespeelsters aan te spelen op de manier die zij het liefste hebben. Dat

Jasmien Biebauw

moet je natuurlijk ook van iedereen weten. De jongeren probeer ik te doen inzien hoe het blok of de verdediging van de tegenstander is opgesteld en probeer ik ze daartegen oplossingen aan te bieden. Dat zit in hun opleiding en hoe ze beter kunnen renderen als

ze ooit bij de nationale ploeg willen geraken. Zo moeten ze b.v. ook weten wat ze met de scouting van hun prestaties moeten aanvangen.”

Bij de Yellow Tigers kan jij op jouw beurt terecht bij Frauke Dirickx?

“Soms zitten we inderdaad al eens samen. En als ik haar dan vraag waarom ze een bepaalde actie uitvoert, staat ze altijd open om daar een eerlijk antwoord op te geven of om erover te discussiëren.”

Speel je het liefst bij Kieldrecht of bij de Yellow Tigers?

“Moeilijke vraag. Ik speel natuurlijk graag mee bij allebei. Bij Kieldrecht sta ik meer op het terrein, maar anderzijds is het wel een stevige uitdaging om me te meten met grotere, ervaren speelsters aan de overzijde van het net in de nationale ploeg.”

Hoe leg je de soms variabele prestaties van Asterix uit gedurende de voorbije maand?

“Ach, elke match heeft een eigen verhaal. Elke match is anders. Waarom presteren we de ene dag minder en de andere dag beter. Daar is telkens wel een oorzaak voor te bepalen. Wij moeten als jonge ploeg natuurlijk ook nog leren. De scouting helpt ons daar zeker bij. Nadat we met 0-3 verloren van VDK Gent, bleken we vier dagen later tegen dezelfde ploeg veel beter te serveren en was onze receptie ook beter.”

Hoe zie je dit Asterix verder

evolueren gedurende dit seizoen?

“Het zal duidelijk zijn dat deze ploeg nog héél veel moet leren en dat we nog niet echt op onze ‘top’ spelen. Het wordt dus een beetje afwachten, ook al omdat een aantal speelsters in december examens hebben, terwijl anderen met hetzelfde euvel zitten in januari. Eerst zien dat we ons kunnen plaatsen voor de bekerfinale, al bekijk ik dat ook set per set. Tegen Slidrecht kwam onze 1-3 voorsprong uit de heenmatch ook nog in het gedrang. Maar met de hulp van onze

supporters, die in Beveren toch dicht bij het terrein zitten, moet het lukken, in afwachting dat de nieuwe, grotere zaal er komt in Beveren.”

Zou je niet liever eens spelen in een ploeg met meer leeftijdsgenoten? “Ik ben het zeker nog niet beu bij Kieldrecht. Ik vind het er nog altijd even plezant. Maar ik sluit niet uit dat ik ooit wel eens wil spelen in een iets oudere ploeg.”

Britt Ruysschaert: “Ze zijn stressbestendig, hoor!”

Mogen we iemand van 21 jaar bij de ervaren speelsters of bij de jongeren rekenen? Libero Britt Ruysschaert geeft zelf het antwoord. “Reken me maar bij de meer ervaren speelsters. Ik doe al wel een tijdje mee en ik kan dus toch al wat meegeven aan mijn jongere medespeelsters.”

Waaruit bestaat jouw taak in de ploeg eigenlijk?

Britt Ruysschaert: “Ik moet stabiliteit brengen in de ploeg op gebied van receptie en verdediging. Dat gebeurt door te wijzen op welke plaatsen ze moeten staan op het terrein en door bepaalde zones af te spreken, die zij voor hun rekening moeten nemen. Op training worden natuurlijk ook een aantal technische aspecten besproken of aangeleerd. Maar het belangrijkste is dat ze alles onder controle houden tijdens de wedstrijden.”

Niet zo eenvoudig gezegd als je sets speelt zoals die fameuze 40-42 tegen VDK Gent...

“Dat valt best mee, want onze jongeren zijn behoorlijk stressbestendig, hoor! Buiten het terrein trek ik misschien wel meer op met de iets ouderen, maar op het terrein klikt het uitstekend met de jongere meisjes.”

Je hebt al wel verschillende jaren ervaring, je stond ook in de nationale selecties, maar daar kwam je zelden tot spelen. Toch niet frustrerend soms?

“Soms wel, natuurlijk. Maar bij de Yellow Tigers kan ik de coach wel

begrijpen. Valérie Courtois speelt al veel langer dan ik, ze heeft buitenlandse ervaring. Maar mijn tijd komt allicht nog. Want ik weet van mezelf dat ik ook nog wel vooruitgang moet boeken. Daarom is het goed dat ik veel spelgelegenheid krijg bij Kieldrecht. Spelen en trainen bij Asterix en bij de nationale ploegen kunnen ook ideaal gecombineerd worden met mijn studies. Ik kan op deze manier mijn hobby combineren met mijn studies voor laborante aan de hogeschool in Leuven. Ik ben nu aan mijn laatste jaar bezig en ik kan daarin als topsportster mijn stages verschuiven, zodat ik buitenlandse verplaatsingen in het volley kan inpassen. Hoe het volgend jaar moet, weet ik nog niet. Misschien studeer ik verder of volg ik een andere richting.”

Wat zijn jouw verdere ambities in het volley?

“Ik wil natuurlijk nog progressie boeken op alle domeinen en mettertijd wil ik toch mijn vaste plaats in de nationale ploeg opeisen.”

Vind je dat begeleiden van jongeren eigenlijk plezant?

“Absoluut. Ik vind dat heel tof. Ik leer ook zelf nog dingen bij en het is de bedoeling dat de ganse ploeg

Britt Ruysschaert

progressie boekt. Mijn vervangster is Amber De Tant. Dit seizoen speelde ze nog maar twee matches mee. Daar heb ik geen probleem mee, want je kan alleen maar beter worden als je ook zelf matches mag spelen. Anders doe je nooit ervaring op.”

Welke match in december is de belangrijkste voor Kieldrecht?

“Dat wordt ongetwijfeld de bekermatch van 23 december tegen VDK Gent. We spelen dit seizoen minstens zeven keer tegen mekaar en maximaal tien keer. Tegen dan zullen we die nieuw gevormde ploeg wel leren kennen hebben. We staan er goed voor omdat we de heenmatch in de beker met 1-3 wonnen, maar dat betekent zeker nog niet dat we er al zijn. Het kan nog bijzonder spannend worden in de terugmatch.”

Tekst: Marcel Coppens

Foto's: Bart Vandenbroucke

“De hele club snakt naar een grote trofee”

Na twee slappe seizoenen vaart Noliko Maaseik een andere koers. Zes nieuwe gezichten, zeven vertrekkers. De aanpak met alleen jong talent leverde te weinig op. Zo werd een ander transferbeleid gevoerd en is een mix van jong talent en ervaren spelers tot stand gekomen. Die ervaring komt van Wout Wijsmans, Nuno Pinheiro, Rob Bontje, Gijs Jorna en Federico Pereyra.

Maaseik wil de finale halen van de beker. Ook de eindfase van de play-offs om rechtstreeks een CL-ticket af te dwingen. In het besef dat de CEV geen derde keer op rij een wildcard zal toekennen. “Terecht, we moeten de tickets zelf verdienen”, aldus voorzitter Mathi Raedschelders. Europees speelt Maaseik tegen Trentino, Tours VB en PAOK Saloniki. Halfweg de groepsfase staat Maaseik derde, na eerste winst tegen de Griekse landskampioen.

Matias Raymaekers, middenman bij Noliko Maaseik, werkt zijn derde seizoen in Limburg af. Na omzwervingen doorheen Italië, Rusland en Duitsland maakt de Geetbetsenaar mee het mooie weer. “Zeven spelers uit, zes spelers in. Zo is het altijd ‘opnieuw beginnen’”, lacht Matias. “De samenstelling is weer anders, maar ik durf ook zeggen: we zijn sterker geworden en op korte termijn ook beter. Ook in de omkadering. De nieuwe Italiaanse scout Alessandro Zarroli maakt als expert massaal veel statistische berekeningen. Nuttige info, om beter aan te vallen, te serveren en te verdedigen. Wijzelf werken elke dag aan nog sterkere rug-, arm-, buik- en beenspieren. Kampioen spelen, is geen zaak van toevalligheden. Alle ‘ditjes en datjes’ van de puzzel moeten passen in deze complexe

sport. Totaal anders dan de wirwar van een dagelijkse job in een bedrijf. We trainen om prijzen pakken, dat is de grote ‘drive’ van elke professionele topsporter.” In ‘onder de loep’ laat Matias zijn oog vallen op enkele belangrijke aspecten.

1. Onder de loep

Pass: “Nuno Pinheiro is zeer ervaren. Ik vind ‘ervaring’ nochtans een ambetant woord. Ik wil zeggen: iemand als Nuno weet wat hij moet doen op cruciale momenten. Kiezen voor de juiste aanvalsoptie als het moment zich aandient. Zijn ervaring maakt het makkelijker om te presteren,”

Hoeken: “We staan sterker bij tragere ballen, ook bij een mindere receptie. We halen dus hogere percentages, niet onbelangrijk.”

Midden: “Parkinson was lang geblesseerd. Hij is weg naar het Duitse Düren. Met Broshog en Bontje zijn we weer met drie. Een verademing. Met drie win je vlotter dan met twee. Het is veel handiger op training.”

Libero: “Bert Derkoningen is gestopt. Met Jorna en Dumont hebben we heel degelijke spelers voor een goed positiespel. Ik geloof erin.”

Blok: “Maaseik wint aan gestalte. Met Wijsmans, Pereyra en Padar. Zelf meet ik 2m07. Wij hebben meer lengte aan het net in elke rotatie.”

Hoofdaanval: “Padar stond er vorig seizoen alleen voor. Sporadisch kreeg hij steun van Grozdanov. De Bulgaar is naar Besiktas. De Argentijn Pereyra biedt een meerwaarde, als de evenknie van Padar.”

Receptie: “Jelte Maan en Gijs Jorna zijn onze pijlers. Met Wout Wijsmans erbij. Het is een beetje wikkelen en wegen wie de rol krijgt om te helpen: Wijsmans of Pereyra. Dat is de keuze van de coach.”

René Corstjens: “Tijd van langdurige contracten is voorbij”

Voor manager René Corstjens is het geen toeval dat Noliko Maaseik koos voor enkele dertigplussers in het transferbeleid. “In het volleybal is ervaring belangrijk: vandaar onze aanpak. Zeker als het gaat om de invulling van een sleutelpositie zoals de spelverdeling.” Corstjens: “De clubperiode is dermate ingekort, dat onmiddellijk presteren een noodzaak is. Voor Maaseik is succes ‘à la minute’ een ‘must’. Denk aan de extra VIP-diners, de algehele omzet, de toeschouwersaantallen: het heeft allemaal met ‘direct succes’ te maken. Hoe vaker je wint, des te beter. Vergeet niet dat wij een eigen hal hebben gebouwd: de Lotto Dôme. Die inspanning kost ons nog enkele jaren aan financiële aflossingen. Zo hebben we veel publiek nodig en bij succes kunnen onze inkomsten stijgen. De tijd van langdurige contracten lijkt me door de crisis trouwens voorbij. Een contract van één jaar + één jaar optie is al mooi, meestal loopt het niet langer.” René Corstjens: “De beker op Valentijnsdag 2016 staat op ons verlanglijstje. Maar we moeten nog door de halve finales. Op 9 december komt Antwerpen eerst op bezoek. We doen er goed aan drie punten te pakken. In de Arena-hal staat ons - klassiek - een zware return te wachten. Final 12 in de CL en de finale van de play-offs zijn andere doelen.” Op het Europese niveau krijgt het team ‘een boost’ na de spetterzege tegen de Griekse landskampioen PAOK Saloniki. “Door de 3-0, na 37-35 in de openingsfase, hebben we vertrouwen getankt. Goed voor een zeer positieve lift. De ploeg zal meer bevrijd spelen. Er is zeker nog druk, dat moet, maar vertrouwen verandert veel in een ploegsport. Ons niveau zal snel extra stijgen.” (LP)

Defensie: “Hangt samen met de blokorganisatie. Als dat blok functioneert, wordt het achterin voor Maan, Wijsmans en Jorna een stuk lichter.”

2. Vedetten en verstandhouding

Gooi een trosje vedetten samen en voilà, je speelt top! Maar die formule werkt niet altijd? “Klopt: één ‘enfant terrible’ kan de boel verzieken. Niemand mag er tussenuit vallen, dat wordt dadelijk zichtbaar. En niemand kan zich wegsteken, zoals in het voetbal. Karakters moeten passen in een collegiale verstandhouding: (willen) knokken voor elkaar, dat is het motto. En dat zit dit seizoen wel goed. Giovanni Torchio en Ivan Janssen zijn een super degelijk trainerstweespan. Alweer is ervaring belangrijk. Ik heb al met 200 man gespeeld. Elk probleem snel uitpraten, de bom niet laten barsten zoals in vorige seizoenen, daar gaat het om.”

3. Pieken op drie fronten

Matias Raymaekers: “Finales halen in de play-offs en de beker, ook Europees naar de play-off 12 en hopelijk meer. Zijn dat dromen? Daarvoor kijk ik nooit naar andere ploegen, ik ga uit van onze eigen kracht. Over een half jaar wil het team een trofee in de lucht steken. Ik denk er geen fractie van een seconde aan dat we slechts voor een ereplaats

zouden spelen. We hebben wel tijd nodig - tijd, tijd en nog eens tijd – om de puzzel in elkaar te klikken. Laat ons niet naast onze schoenen lopen.”

4. Zware concurrentie

Roeselare – “De kampioen verloor in de Supercup, daarna niet meer. De Spaanse spelverdeler Angel Trinidad de Haro moet worden ingepast. In

eigen huis (1-3) hadden we tegen onze aartsrivaal geen al te beste dag. Maar het seizoen is nog lang.”

Asse-Lennik – “Haalde zijn historische allereerste zege in de Supercup. Frank Depestele is de draaischijf. Een man, qua klasse buiten categorie. Ook Baetens, Pekmans of Colson en al die andere jongens kunnen het gaspedaal heel gretig indrukken.”

Antwerpen – “Alain Dardenne is de nieuwe trainer-coach. Een man die het klappen van de zweep kent. Geef hem krediet. Hij moet een nieuwe ploeg kneden.”

Menen – “Was weer een eerste cruciale klip in de achtste finale van de Beker van België. Na de ‘golden set’ in de kwartfinale tegen VDK Gent ligt de boulevard open naar de finale. In twee keer voorbij Antwerpen, dat moet kunnen.”

Andere ereklassers – “Tegen Haasrode VHL moet je nooit denken: we kuisen dit boeltje snel op. En Zoersel en het Waalse tweetal Borgworm en Guibertin hebben ook mogelijkheden. Elke vorm van onderschatting is uit den boze.”

Tekst: Leo Peeters

Foto: Bart Vandenbroucke

Thierry Courtois:

“Foute perceptie: Maaseik oud? Neen, we zijn jong”

“Het was de bedoeling een betere ‘mix’ te krijgen tussen jongeren en ouderen. Wout Wijsmans stond vrij vroeg vast. De ideale speler om de negatieve spiraal te doorbreken”, zegt Thierry Courtois, vader van doelman Thibaut en libero Valérie, over het transferbeleid. Courtois: “Dat Maaseik een ‘oude ploeg’ is? Een totaal verkeerde perceptie. Acht van twaalf spelers zijn minder dan 30 jaar oud. Padar (19 j.), Dumont (21 j.), Finoli (24 j.), Staples (21 j.), Broshog (27 j.), Jorna (26 j.), Maan (29 j.), Pereyra (27 j.) ... We zochten een ervaren spelverdeler. Onze keuze: Nuno Pinheiro (30). Ook iemand, die net als Wout en Federico Pereyra, de kleuren van Noliko al met succes heeft gedragen. We wilden ook graag enkele Belgische jongeren, maar ze haptten niet toe. Dan ben je automatisch verplicht elders te zoeken. Rob Bontje (34) woont op 10 km van Maaseik vandaan. Oud? Mmmm, hij is top fit. We hebben dus niet lang nagedacht om hem een contract te laten tekenen. Onze kern is zeer evenwichtig” Fons Vranken volgde Vital Heynen naar Duitsland. Courtois: “Dat was even schrikken. Maar de aanwerving van Kurt Jansen als nieuwe ‘fysical trainer’ is een zegen voor onze kern. Hij staat alle dagen paraat. Door de overvolle kalender is zijn werk echt ‘goud waard’. De mooie overwinning tegen Thessaloniki neemt een deel van de twijfels weg. We wonnen al in Antwerpen met 0-3. Voor de beker zal hun nieuwe Fin Sippola beter zijn ingespeeld. Bij thuiswinst moeten we in Deurne de finale kunnen afdwingen.” (LP)

“Wij willen een plaats in de sterkste competitie ter wereld”

Via Jakub Michalac, een jonge Poolse manager met goede introducties bij verschillende Europese volleyteams, landden dit seizoen drie Poolse spelers bij Topvolley Callant Antwerpen. Drie enthousiaste jongelingen – “niet vergeten melden dat we alle drie nog ‘single’ zijn!” – van respectievelijk 19, 22 en 24 jaar, die in de Belgische competitie een pak ervaring willen opdoen om binnen enkele jaren opnieuw deel te kunnen uitmaken van een ploeg in de Poolse Plus Liga. “Want dat is momenteel toch de sterkste competitie van de hele wereld,” knikken ze in koor.

Even voorstellen.

Mateusz Przybyla is de oudste van het stel en meestal ook de spreekbuis, soms de tolk van de anderen, want de man met het beste Engels van de drie. Ook de man met de meeste ervaring, afkomstig uit volleystadje Jastrzedzie Zdroj (Jastrzewski), een middenman die vorig seizoen nog bij Czestochova speelde, de stad van de ‘zwarte Madonna’.

Jan (“Janek”) **Siemiatkowski** is de jongste, een opposite

of receptie-hoekspeler uit Kalisz, die rechtstreeks uit de Poolse volleyschool van Spala komt, waar de andere twee trouwens ook hun jeugdopleiding kregen. Vorig jaar werd hij met die ploeg uit Spala overigens vice-kampioen in de Liga B. Hij werd ook geselecteerd voor de Poolse kadetten- en junioreselecties, zonder er ooit medailles mee te halen.

Jakub (“Kuba”) **Wachnik** is de receptie-hoekspeler, die tot dusverre bij Antwerpen het meeste aan de bak kwam. Ook hij heeft Poolse selecties op zak bij de kadetten-, juniore

Przybyla, Siemiatkowski en Wachnik

en U-19-ploegen van zijn land en speelde vorig seizoen bij Radom met Igor Grobelny en de Fin Oivanen als ploegmaats en de gekende Lozano als trainer-coach. Tussen haakjes: die ploeg voert momenteel de sterke Poolse competitie aan.

Vorig jaar werd Polen in eigen land wereldkampioen. Waar waren jullie op dat moment?

Przybyla: “In de fanzone van de zaal in Katowice, waar de finale gespeeld werd!”
Siemiatkowski: “Thuis

voor de televisie in Kalisz.”
Wachnik: “Voor de televisie in Radom.”

Waren jullie van jongsaf gefocust op het volley?

Jan: “Ik heb eerst een vijftal jaren gezwommen. Op de korte afstand – 50m vrije slag – was ik ooit de tweede beste zwemmer van Polen. Pas nadien stapte ik over naar het volley.”

Jakub: “Ik ben van jongsaf aan beginnen volleyen. Ik heb even mijn studies geschiedenis gecombineerd met het volley.”

Mateusz: “Ik heb een drietal jaren

aan baseball gedaan, ik had een kort avontuur in het basket, maar toen ik fors begon te groeien, werd ik door een coach opgemerkt, die me naar het volley bracht. We hebben dus alle drie genoten van de volleyschool van Spala. Ik denk dat jullie iets gelijkaardigs hebben in Vilvoorde, niet?"

De combinatie studies-volley werd op die manier mogelijk. Maar kon je ook professioneel volleyer worden in Polen?

Mateusz: "Ik heb enkele jaren fysiotherapie gestudeerd, maar ik ben nu aan mijn vijfde seizoen toe als prof-volleyer." Jan: "Voor mij is dit het eerste jaar als prof, nadat ik de studies aan de sportschool beëindigd heb." Jakub: "En ik heb Lichamelijke Opvoeding gevolgd als studierichting, maar ik ben intussen ook aan

dat alles perfect voor je geregeld wordt zonder dat daarover gezeurd wordt. We spelen ook in een echt fort. De Arena is dus voor ons een fort dat we zeker goed willen verdedigen." Jan: "Ik heb ook al kennis gemaakt met veel mensen die rond de club werken. Heel veel vrijwilligers ook die tijd vrij maken om ons op alle mogelijke manieren te helpen. Zelfs zonder dat ze er geld voor verdienen."

Wat was het moeilijkste om je aan te passen in een nieuwe club, in een nieuwe omgeving?

Jan: "Dit is mijn eerste profclub. Ik kan dus moeilijk vergelijken. Maar de taal was voor mij aanvankelijk alleszins een groot probleem. De voertaal in het volley is het Engels. Maar vermits ik in hetzelfde huis woon als de Engelsman Sonny Chaney maak ik daarin alleszins grote vorderingen."

focussen in de volgende match." Jakub: "Nog een ander verschil was zeker de aanpassing aan de zalen en aan het speelduur. Je hebt hier heel mooie zalen, maar soms ook heel kleine. Bovendien waren we het in Polen gewend om de dag voor de match ter plaatse te zijn om ons ook aan de zaal en aan de lokale sfeer te kunnen aanpassen. Omdat de afstanden in België veel kleiner zijn, gebeuren hier de verplaatsingen op de dag van de match zelf en maak je pas kort voor de wedstrijden kennis met de accommodatie."

Wat beschouw je als jullie beste kwaliteiten?

Jakub (lacht): "Mijn grote gestalte! Natuurlijk ook mijn aanvallen en het feit dat ik vrij atletisch ben." Jan: "Ik ben sterk, groot, ik denk dat ik niet slecht blok en ik heb een opslag, waarmee ik sterk kan variëren." Mateusz: "Uiteraard het blokwerk en ik beschik ook over een goede 'float'."

Wat zijn jullie ambities bij Callant Antwerpen?

Alle drie: "Het is de eerste keer dat wij in de Europese beker meespelen. In Griekenland beseften we al dat het niet zo eenvoudig was. Nu doen we nog mee in de Challenge Cup tegen Benfica met enkele spelers zoals Justin Duff, die in Polen nog bij Bydgoszcz speelde met Vital Heynen als trainer. We hebben een mindere periode gehad, maar ik denk dat we ook de volgende ronde kunnen halen als we opnieuw met z'n allen op een goed niveau kunnen spelen." Jan: "Maar ik denk dat we hier dit seizoen nog veel moeten bijleren." Mateusz en Jakub: "Onze ambities zijn dezelfde als die van de ploeg. We haalden al de halve finales van de Belgische beker. Als we goed spelen, zit de kans op een verrassing er altijd in. Ik vind dat wij toch over een sterke ploeg beschikken met Cox, Prevel, Klein, Deroey... Ik denk zelfs dat wij het team kunnen worden met de sterkste opslag uit de reeks. Voorlopig maken we nog te veel fouten en spelen we onvoldoende stabiel, maar eens dat op punt staat, kunnen we veel ploegen verslaan."

Wat zijn de verdere dromen in jullie volleycarrière?

Jakub: "Wie wil er nu niet naar de Olympische Spelen? Maar dit jaar is het daarvoor al te laat, zeker?"

mijn vierde profseizoen bezig."

Jullie zijn intussen een drietal maanden in Antwerpen. Al een idee van de stad waarin je terecht kwam en van de club?

Jakub: "Ik vind Antwerpen alvast een prachtige stad met vele mooie monumenten in het centrum van de stad. Vanuit het MAS heb je een prachtig uitzicht op de stad en er leven hier toffe mensen." Mateusz: "Van de club wisten we dat ze vorig seizoen als derde geëindigd was en dat ze in de Europese beker gingen meedoen. Intussen ken ik de club iets beter en ik stel vast dat ze uitstekend georganiseerd werkt. Ze weten wat je nodig hebt en ze zorgen er ook voor

Jakub: "Ook voor mij is het de eerste keer dat ik in een land speel, waar iets anders dan mijn moedertaal gesproken wordt. Ik heb dus soms wat meer tijd nodig om alle locaties te vinden, maar heb wat geduld met mij: dat lukt allemaal wel!" Mateusz: "Ik was wel een beetje bevreesd om te zien waar ik zou terecht komen. Maar vanaf de eerste dag werd ik hier uitstekend opgevangen. Er heerst een goede sfeer in de groep, de atmosfeer in de zaal is prima en we zitten met een team dat wil vechten voor elk punt. Vergelijkbaar met Polen is dan weer dat we de laatste maanden in een regime spelen van twee wedstrijden per week. We moeten ons dus snel

Mateusz: "Ik wil zeker op een dag opnieuw in de Poolse Plus Liga spelen. Ik weet wel dat ik nog beter moet worden, maar ik heb tijd." Jan: "Natuurlijk blijft die Plus Liga ook bij mij één van de hoofddoelen. Maar laat ons eerst focussen op ons seizoen bij Antwerpen en hier heel wat bijleren. Ik geef mezelf daarvoor de tijd." Jakub: "Alle Poolse volleyers willen in die Plus Liga uitkomen, want dat is momenteel de sterkste competitie ter wereld. In Gdansk zitten bij elke match 10.000 toeschouwers in de tribunes, in Rzeszow ook. De belangstelling voor het volley is in Polen geweldig. Maar het blijft natuurlijk interessant om ons ook in verschillende talen kenbaar te kunnen maken." Mateusz: "Wij kenden ook Alain Dardenne niet als coach. Maar hij valt heel goed mee. Als dat in dezelfde zin verder gaat, ben ik nu al benieuwd naar ons resultaat op het einde van het seizoen. We leren zeker nog bij, maar we bekijken het spel per spel. Ik heb zoiets ook nodig."

Wat zijn tot dusverre jullie mooiste herinneringen?

Mateusz: "Hoewel we pas laat konden trainen met een volledige ploeg, vond ik het toch uitstekend dat we aan het seizoen konden beginnen met een 5 op 5. Wij hopen het hier te kunnen maken. Het zou ook goed zijn voor onze carrière mochten we hier iets kunnen bereiken." Jan en Jakub: "Deelname aan de CEV Cup en de Challenge Cup vonden wij een ervaring, waar we zeker sterker uit komen."

Worden jullie prestaties bij Antwerpen ook gevolgd in Polen?

Alle drie: "Er is in Polen wel een volleysite, waarop alle prestaties van de Polen in het buitenland gevolgd worden. Maar coaches uit Polen of mensen van de nationale selecties hebben we hier nog niet ontmoet. Ik denk dat onze manager wel zijn job zal doen om al het goede over ons kenbaar te maken in ons vaderland. Maar voorlopig zijn we heel blij met de steun van vrienden en familie, die ons vanuit Polen volgen en steunen."

Wanneer is voor jullie dit seizoen geslaagd?

Alle drie: "Hetzelfde als de ambitie die de club heeft. Het moet al slecht lopen, willen we de play-offs missen. Bij de top-6 van België horen we zeker

met Antwerpen, maar misschien zijn er wel vijf ploegen, die in aanmerking komen voor een plaats in de top-4. Verder willen we zo ver mogelijk geraken in de Challenge Cup. Dat vergroot de mogelijkheden om ons te tonen aan de rest van Europa."

jeugdselecties. We proberen mekaar regelmatig te zien. Zo zijn we al eens in Gent samen geweest. Ook een prachtige stad en we proberen toch enkele keren per week met mekaar in contact te treden. Logisch, niet? De Poolse connectie, weet je wel! (lachen)

Hebben jullie contacten met de andere Poolse spelers in België?

Alle drie: "Absoluut. We zijn met z'n zessen in de Belgische competitie. Piotr Orczyk (momenteel Knack Roeselare) was hier al langer. Bij Asse-Lennik speelt Adrian Staszewski mee, terwijl bij VDK Gent ook nog Grzegorz Surma in de selectie staat, maar helaas sukkelt hij met een zware blessure. Hij speelde met ons ook in de Poolse

Belgische teams in de Europese bekertjes

09/12: 20u30 Hermes Oostende – Franches-Montagnes (Zwi) Challenge cup
10/12: 19u30 Galatasaray – VDK Gent (CEV Cup)
10/12: 19u00 Haifa – Kieldrecht (Ch. Cup)
10/12: 20u00 Vilsbiburg – Charleroi (Ch. Cup)
15/12: 20u30 Roeselare – Belchatov (Champions League)
16/12: 19u00 PAOK Saloniki – Maaseik (Ch. League)
16/12: 20u30 VDK Gent – Galatasaray (CEV Cup)
16/12: 18u30 Loimaa – Mene (Ch. Cup)
16/12: 20u30 Antwerpen – Benfica Lissabon (Ch. Cup)
16/12: 20u30 Kieldrecht – Haifa (Ch. Cup)
17/12: 20u30 Asse-Lennik – Rzeszow (Ch. League)
17/12: 20u30 Charleroi – Vilsbiburg (Ch. Cup)
17/12: 20u30 Franches-Montagnes – H. Oostende (Ch. Cup)

Tekst: Marcel Coppens

Foto's: Bart Vandenbroucke

Asse-Lennik op schema voor tweede ronde

Champions League

VC Asse-Lennik heeft door zijn twee overwinningen, weliswaar telkens met 3 - 2, de beste kansen van onze drie Belgische ploegen om door te stoten naar de volgende ronde. Het Poolse Rzeszow lijkt een klasse te sterk maar de troepen van Johan Devoghel bewezen reeds dat ze Constanta en Lugano aan kunnen.

Voor Knack Roeselare lijken Civitanova, het vroegere Macerata, en Belchatow te hoog gegrepen. De 3 - 1 zege thuis tegen Liberec maakt wel dat een derde plaats binnen bereik ligt en daaraan gekoppeld de 'challenge round' in de CEV Cup. De vraag is hoe Knack de resem blessures van hun receptiehoekspelers Orczyk, Claes en Van Hirtum zal kunnen opvangen. Een zege in Liberec is in elk geval absoluut nodig om verder te bekeren.

Noliko Maaseik heeft de laatste strophalm op verdere kwalificatie gegrepen tegen PAOK Saloniki. In een uiterst spannende eerste set met negen setballen voor de Grieken wist Noliko het hoofd koel te houden en met 37-35 de set binnen te halen, met een klein arbitraal steuntje. Met een knappe collectieve prestatie en Jelte Maan als absolute uitschieter, 14 op 17 in aanval, werd doorgestoten naar een 3-0 overwinning. De volgende wedstrijd in Griekenland wordt nu cruciaal.

CEV Cup

Drie Belgische vrouwenteams waren actief in de 1/16 de finale van de CEV Cup. Het Bulgaarse Plovdiv bleek een maatje te groot voor Charleroi.

ronde van de Challenge Cup.

Bij de mannen veroverde Callant Antwerpen een uitstekende uitgangspositie door thuis tegen Syrios

VC Asse-Lennik

Na een 3 - 0 nederlaag thuis werd met 3 - 1 verloren in Bulgarije. Voor Hermes Oostende was Krasnodar eveneens een maatje te groot. Na een 1-3 nederlaag thuis werd hun lot in Krasnodar bezegeld met 3 - 0.

VDK Gent leek in hetzelfde schuitje te zitten maar de 1 - 3 nederlaag thuis werd volledig rechtgezet in Sneek. Niet alleen werd hier met 0-3 gewonnen maar ook in de 'golden set' stond geen maat op de pupillen van Jan De Brandt. In de 1/8 ste finale wordt Galatasaray Istanbul van Charlotte Leys de tegenstander. Rote Raben Vilsbiburg wordt de tegenstander van Charleroi en het Zwitserse VFM Franches-Montagne deze van Oostende in de volgende

te winnen met 3 - 1. De zware blessure van spelverdeler Sander Depovere de daaropvolgende week was echter een serieuze streep door de rekening. In Syrios werd met 3 - 0 verloren, evenals in de gouden set. Hierdoor werd in de Challenge Cup Benfica Lissabon de volgende tegenstander. Door een 3 - 1 nederlaag in Portugal staat Callant nu voor de zware opgave niet alleen met 3 - 1 of 3 - 0 thuis te winnen, maar tevens de 'golden set' moet bemachtigen om niet uitgeschakeld te worden. En zeggen dat tweede setwinst in Lissabon er dik inzat bij 20-24 en zelfs 24-25 in de tweede set.

Challenge Cup

Zowel Kieldrecht bij de vrouwen als Menen bij de mannen namen in de

tweede ronde een uitstekende start door allebei met 1 - 3 te gaan winnen bij hun Nederlandse opponent. Deze mooie uitgangpositie werd in de terugronde verzilverd. Na twee gewonnen sets met 25-18 en 25-15 was Menen tegen Doetinchem reeds zeker van de kwalificatie.

Voor Kieldrecht werd het wel nog even bibberen toen ze met 1 - 2 achterkwamen tegen Sliedrecht. De volgende sets werden evenwel vrij vlot gewonnen. Menen speelde reeds de eerste wedstrijd van de volgende ronde thuis tegen het Finse Loimaa en won deze met 3-1. Hun opdracht is dan ook duidelijk : ofwel twee sets winnen in Finland ofwel de golden set winnen om zich te kwalificeren voor de volgende ronde.

Kieldrecht speelt zijn eerstvolgende wedstrijd in Haifa op 10 december. Terug op 16/12.

Speelschema olympisch kwalificatietoernooi

Onze Red Dragons spelen hun olympisch kwalificatietoernooi in Berlijn. Hun speelschema ziet er als volgt uit :

5/1 18u Duitsland – België
7/1 15u België - Polen,
8/1 14u België - Servië

De nummers 1 en 2 van deze poule spelen de halve finale tegen de nummers 1 en 2 van de poule bestaande uit Rusland, Bulgarije, Frankrijk en Finland. De winnaar van de finale kwalificeert zich voor Rio. De verliezer plus de winnaar van de troosting krijgen mei/juni een herkansing in Japan.

Bij de vrouwen gaat het olympisch kwalificatietoernooi door in Ankara. Hier krijgen onze Yellow Tigers volgend speelschema voorgeschoteld :

5/1 16u België – Polen
6/1: 14u België – Italië
7/1: 14u België - Rusland

De nummers 1 en 2 van deze poule spelen de halve finale tegen de nummers 1 en 2 van de andere poule bestaande uit Turkije, Duitsland, Nederland en Kroatië. Verder zoals bij de mannen.

Grand Prix 2016

Onze Yellow Tigers kennen hun programma voor 2016. Van 10 tot 12/6 toernooi in Rusland met Rusland, Nederland en Turkije. Van 17/6 tot 19/6 toernooi in China met China, Brazilië en Servië. Van 14/6 tot 26/6 toernooi in Turkije met Turkije, Brazilië en Italië. De opdracht om zich te handhaven in groep 1 zal uiterst zwaar zijn.

World League 2016

Onze Red Dragons kennen ook hun programma. Van 17 tot 19 juni toernooi in Sydney met Australië, Italië en Frankrijk. De volgende week toernooi in Rome met Italië, USA en Australië. De derde week toernooi in Nancy met Frankrijk, Brazilië en Polen.

WK Clubs voor mannen in Betim

De zes deelnemende clubs werden onderverdeeld in twee poules. Bijna alle wedstrijden eindigden hier op 3 - 0, alleen de wedstrijd tussen Kazan en Cruzeiro eindigde op 3 - 1. In poule A ging de eerste plaats naar Zenit Kazan voor Sada Cruzeiro en Capitanes de Arecibo uit Puerto Rico. In poule B eindigde Paykan Tehran

als eerste voor het Argentijnse UPCN San Juan en Ahly Sporting Club uit Egypte.

1/2 finales:

Zenit Kazan -
UPCN: 3 - 0

(25-23, 25-21,
25-20)

Sada Cruzeiro
- Tehran : 3 - 0

(25-19, 25-17,
25-17)

PI 3 & 4:

UPCN -

Tehran : 3 - 2

(21-25, 22-25,
25-20, 25-23,
16-14)

PI 1 & 2: Sada
Cruzeiro -

Zenit Kazan :

3 - 1 (25-20,
21-25, 27-25,
25-21)

De individuele
awards
werden als

volgt toegekend:

Beste aanvaller:

Wilfredo Venero (Kazan)

Beste blokker: Nikolay

Nikolov (Tehran)

Beste libero: Sergio

Noguera (Cruzeiro)

Beste spelverdeler :

William Arjona (Cruzeiro)

Beste opposit : Maxim

Mikhaylov (Kazan)

MVP : Leal Hidalgo (Cruzeiro)

Doha Open in Qatar

Koekelkoren - Van Walle startten uitstekend in hun poule via twee overwinningen. In de strijd voor de eerste plaats in de poule moesten ze met 2-1 het onderspit delven tegen het Italiaanse broederpaar Ingrosso. In de eerste ronde werd dan vlot met 2-0 gewonnen van het plaatselijke team uit Qatar. In de tweede ronde bleken de Amerikanen Hyden - Bourne net een maatje te groot. Het werd een nipt verlies met 16-21, 21-17, 13-15. Hyden - Bourne wonnen later het brons. Het goud was voor de Duitsers Flüggen - Böckermann die in de finale Lucena - Dalhauser versloegen met 2-1.

Dries Koekelkoren

Onze Belgen in het buitenland

Italië

* Door de 3 - 1 overwinning op de achtste speeldag van Novara tegen nummer twee Conegliano en de 3 - 0 zege van Modena tegen nummer één Casalmaggiore, staat Novara van **Hélène Rousseaux** nu met 16 pt aan de leiding samen met ditzelfde Casalmaggiore. In de wedstrijd tegen Conegliano was Hélène met 14 pt topscoorster van haar team.

* Modena van **Laura Heyrman** volgt met 14 pt op plaats vier. Laura scoorde in de 7 wedstrijden tegen 56,36%.

* **Freya Aelbrecht** doet het niet zo goed met Bergamo.. Haar team staat samen met Vicenza van **Karolina Goliat** met 10 pt op een achtste plaats. Freya scoorde 49,37% in aanval, Karolina 16 op 46.

* **Dominika Sobolska** won vier van acht gespeelde wedstrijden met Montechiari, drie daarvan wel met 3 - 2. Met 9 pt staat haar team op een tiende plaats. Dominika scoorde 40 op 83 en lukte 25 kill bloks.

* **Ilka Van de Vyver** staat met Firenze met 3 pt op de laatste plaats.

* Bij de mannen staan Civitanova en Modena na acht wedstrijden met 20 pt aan de leiding. Trentino, waar **Simon Van de Voorde** zijn efficiëntie van vorig seizoen voor zijn blessure lijkt hervonden te hebben, en Verona, waar **François Lecat** regelmatig speelt, volgen met 17 pt op een gedeelde vierde plaats.

* Monza van **Pieter Verhees** en **Tomas Rousseaux** staat met 9 pt op een gedeelde zevende plaats. Pieter scoorde 62 op 106 en lukte 16 kill bloks. In de rangschikking voor de middenaanvallers staat hij hiermee op een tweede plaats. Tomas scoorde 62

op 139 en lukte 7 kill bloks. Hij zit in de rangschikking van de receptie-hoek spelers in de betere middenmoot.

Frankrijk

* De alleenheerschappij van Cannes lijkt voorbij bij de vrouwen. De meervoudige landskampioen verloor reeds twee van zijn eerste zes ontmoetingen. Paris St.-Cloud, van trainer **Stijn Morand**, lijkt aardig op weg om zich, samen met Mulhouse, op te werpen als de grote kandidaat-opvolger. Na 6 wedstrijden staat Paris

met nederlagen tegen Mulhouse, Paris St.-Cloud en St.-Raphael. Het team lijkt zich nu wel herpakt te hebben. Na zes wedstrijden staat Nantes met 10 pt op een zevende plaats. Twee teams hebben 12 pt maar wel een wedstrijd meer gespeeld. Angie is hersteld van haar blessure maar lijkt nog niet volledig haar toprendement bereikt te hebben. Els is zoals altijd vrij stabiel en staat in de rangschikking van de receptie-hoekspelers op de veertiende plaats.

* Liesbet Vindevoghel

kende met St.-Raphael een uitstekende start. Haar beste prestatie leverde ze uit bij Nantes waar met 2 - 3 gewonnen werd. Liesbet scoorde hier 29 op 50 aanvallen. De laatste twee wedstrijden is haar rendement wel afgenomen. St.-Raphael heeft 12 punten na zeven wedstrijden.

* Geen denderende start van Beauvais bij de mannen. Het team behaalde 3 overwinningen in 7 wedstrijden en staat met 9 punten op een negende plaats. **Gert Van Walle** mag nochtans terugblikken op een goede prestatie. Met 134 aanvallen gescoord op 259 staat hij in de rangschikking van beste opposite op een derde plaats.

* **Jelle Ribbens** staat met Nice in Liga B na zes wedstrijden aan de leiding met 14 pt. Rennes volgt op 1 pt maar heeft wel een wedstrijd minder gespeeld.

Laura Heyrman

St.-Cloud met 17 pt ongeslagen aan de leiding. Mulhouse heeft 15 pt na 5 wedstrijden. **Nina Coolman** en **Maud Catry** spelen een prominente rol in de basiszets. **Aziliz Divoux** wordt dan weer, regelmatig ingeschakeld aan de opslag. Nina staat in de rangschikking van de receptie-hoekspelers op de eerste plaats, Maud in deze van de middenaanvallers op plaats elf.

* Nantes van **Angie Bland** en **Els Vandesteene** kende een matige start

Polen

* Door een 2 - 3 nederlaag op de zevende speeldag thuis tegen Gdansk staat Kedzierzyn-Kozle van **Sam Deroo** niet meer aan de leiding. Samen met Belchatow staat zijn team nu met 18 pt op een gedeelde tweede plaats. Sam scoorde 83 pt in 7 wedstrijden.

* Radom, waar **Igor Grobelny** zich voorlopig moet beperken tot sporadische invalbeurten, staat met 19

Sam Deroo

reeds tweemaal uitgeroepen tot MVP van haar team. Stuttgart en Dresdner spelen op 28 februari in Mannheim ook de Duitse bekerfinale. Mogelijk dus een Belgisch duel Grobelna – Courtois.

Brazilië

Osasco Molico Nestle, het team van **Lise Van Hecke**, staat na vijf speeldagen in de Superliga met 14 pt, samen met Praia Clube M, ongeslagen aan de leiding. In de laatste wedstrijd die bij Brasilia met 3 - 2 gewonnen werd Lise, die nochtans niet gestart was in de basis, maar outstanding in de vijfde set, uitgeroepen tot MVP van de wedstrijd.

pt eerste. Zijn trainer, de Argentijn Raul Lozano, is einde november benoemd tot trainer van Iran ter vervanging van de Serviër Slobodan Kovac.

* **Bram Vandendries** staat met AZS Olsztyn met 12 pt op een zevende plaats. Bram staat in de rangschikking van beste scorer op plaats twee met 124 pt achter Bartosz Kurek, bij Asse-Lennik intussen genoegzaam gekend van landskampioen Rzeszow.

* **Kevin Klinkenberg** staat met Bydgoszcz met twee overwinningen en 6 pt op een tiende plaats. Kevin lijkt zich wel snel geïntegreerd te hebben want tegen Rzeszow was hij met 16 op 30 in aanval, 1 ace en twee killbloks topscorer van zijn team.

Turkije

Bij de vrouwen staat Vakifbank Istanboel na 9 wedstrijden met 26 pt ongeslagen aan de leiding gevolgd door Fenerbahce met 25 pt. Galatasaray van **Charlotte Leys** staat met 20 pt op een derde plaats, Galatasaray verloor wel nog maar één maal namelijk tegen Vakifbank met 3 - 1. Er werd vier maal gewonnen met 3 - 2. Bursa van **Frauke Dirickx** volgt met 16 pt op een vierde plaats.

Duitsland

* **Valérie Courtois** werd bij landskampioen Dresdner SC als medical joker tot het jaareinde aangeworven ter vervanging van de

gekwetste kapitein Myrthe Schoot. Dit contract kan eventueel verder verlengd worden. Het is voor haar een ideale voorbereiding op het olympisch kwalificatietoernooi in januari. Dresden staat in de competitie op

Kaja Grobelna

een tweede plaats na Schweriner SC.

* **Kaja Grobelna** doet het uitstekend met Allianz Stuttgart. Haar team staat na 9 wedstrijden met 17 pt op een gedeelde derde plaats. Kaja werd

Tekst: Fernand Walder

Foto's: CEV / FIVB / LJ Volley/ Allianz MTV Stuttgart

“Op weg naar verdere professionalisering”

Eén van de betere zaken, die de VVB de laatste jaren kon overkomen, is de aanstelling van Luc Declercq als financieel bestuurder. Met unanimititeit van stemmen verkozen en zijn vooropgesteld budget voor 2016 unaniem goedgekeurd. Luc Declercq, gedreven volleybalfreak uit het Soete Land van Waas, is beroepshalve directeur bedrijfskredieten voor de Vlaamse regio bij Belfius Bank en heeft dus dagelijks ervaring met cijfers en budgetten. Een eerste kennismaking met een boeiende, bekwame man, boordevol ideeën.

In het volleybal heeft hij er alleszins ook al een stevige ‘carrière’ opzitten. Bestuurder bij PNV Waasland, enkele jaren voorzitter van de provincie Oost-Vlaanderen, ook zetelend in verschillende beachcommissies en tot september 2014 in de Liga.

Waarom ben je niet in de Liga gebleven?

Luc Declercq: “Ik kon daar inderdaad in het bestuur blijven zitten, hoewel ‘mijn’ club PNV Waasland niet meer mee deed in de Liga A. Na het vertrek van Blauwblomme en de machtswissel binnen de Liga heb ik alles nog financieel en administratief geregeld, maar de combinatie met een functie binnen de VVB en de Liga was moeilijk houdbaar. Er bestaat toch ook nog altijd een spanningsveld tussen de visies van beide en dus heb ik gekozen voor de plaats waar ik me het beste thuis voelde. Ik zag dat de Liga in haar huidige werking nog altijd delen van mijn ‘mission statement’ heeft overgenomen. Ach, het gaat tenslotte allemaal om de promotie van het volley.”

Je spreekt over promotie, maar in het budget van de federatie is daar bitter weinig voor voorzien.

“Het promotionele zit ook verspreid in verschillende andere onderdelen van het budget zoals de diverse organisaties en bij Topsport. Elk lid van het dagelijks bestuur heeft ook het peterschap verkregen

over een commissie en ik zit sinds kort in de commissie ‘promotie & communicatie’. We onderzoeken momenteel wat er allemaal bestaat en wie wat uitstuurt. Soms een kwestie van wat schipperen en niet tussenkomen in sectoren waar er al iets bestaat.”

Hoe uitdagend is het om een budget op te maken van een sportfederatie zoals de Vlaamse Volleybalbond?

“Een budget opmaken, is altijd een schatting. De kosten die gemaakt worden, zijn gewoonlijk gemakkelijker in te schatten dan de inkomsten. Je zou het budget sluitend kunnen maken door te vermelden

dat er nog verwachte sponsoring of subsidiëring is, maar deze wijze van voorstellen hanteren we bewust niet. Een gebudgetteerd tekort hoeft op zich niet echt dramatisch te zijn. Uit ervaring weten we dat voor evenementen die verder op het seizoen liggen, de inkomsten eerder aan de lage kant worden geraamd. Er moeten immers door de geïnteresseerde steden nog

dossiers worden ingediend en er wordt nog verder actief gezocht naar bijkomende sponsors. Op gebied van inschatting zijn we vrij conservatief. We proberen de budgetten zo realistisch mogelijk voor te stellen, we leggen ze voor en volgen ze correct op."

Welke prioriteiten zou je als financieel bestuurder willen naar voren brengen?

"Ik wil zeker werk maken van een gedegen budgetopbouw. Ik wil dat stuk per stuk kunnen afchecken en weten bij wie ik daarvoor moet zijn. Ten tweede wil ik alles van korter bij blijven opvolgen. In het verleden werden de budgetten goedgekeurd en men keek er weer een jaar niet meer naar. Nu wil ik een maandelijkse controle van het budget en een rapportering. Is alles in orde: geen probleem. Is alles niet in orde: dan moet er ingegrepen worden. Ten derde wil ik op elke raad van bestuur een tussentijdse jaarrekening kunnen voorleggen. Daar is zeker behoefte aan, vind ik. De eerste stappen in de samenwerking met het accountantskantoor dat ons begeleidt en met Mellory Blanckaert die op knappe wijze de dagelijks opvolging voor haar rekening neemt, werden ondertussen gezet. Tenslotte wil ik zo snel mogelijk na een groot evenement (b.v. de finale van de Beker van België of EK) een afrekening. Hebben we dat goed gescreend of niet? Het is natuurlijk niet dat wij het geld langs deuren en vensters buiten gooien, maar de federatie is ook geen spaarkas."

Er werden op de algemene vergadering ook toekomstprojecten voorgesteld op korte en langere termijn. Waarover gaat het en is daar geld voor?

"Wij werken samen met het Vlaamse Volleybalcentrum (het "EVC") onder leiding van Guy Juwet aan het project "beachhal". De bouw aanvraag werd ingediend voor een nieuwe, overdekte beachzaal in Vilvoorde. We weten intussen dat die kan gebouwd worden op een normale fundering. Dat is een eerste punt en nu gaan we bekijken volgens welke modules we de rest kunnen afwerken. Het minimum is de bouw van een hal met kleedkamers. Maar kunnen we er een extra kantine, een tribune of een polyvalente zaal van maken? Dat zijn dan weer andere

modules met een ander prijskaartje. Kunnen we alles in één keer bouwen? We evalueren op geregelde tijdstippen samen het dossier om te zien hoe we de zaken het best kunnen exploiteren."

"Een tweede zaak is dat we de lijn willen doortrekken van een aantal bestaande, promotionele acties op gebied van jeugdsportfonds, volley@school, smash-volley... Zo lang er een voldoende aantal clubs nog steeds het nut van inzien, doen we daarmee verder. Innovatief is dan weer een onlangs ingediend project dat we willen uitwerken met behulp van onze twee jeugdconsulenten. Het komt erop neer dat we het volley willen begeleiden en ondersteunen in gebieden waar momenteel onze sport nog niet of amper op de kaart voorkomt."

Je hebt ook oog voor de organisatie van de ganse VVB...

"Natuurlijk. De VVB is een middelgrote onderneming, die een behoorlijke verdere professionalisering nodig heeft om een aantal zaken dag per dag te kunnen opvolgen. Op dit moment steken veel mensen bijzonder veel van hun vrije tijd in de organisatie of diegenen die er al werken, krijgen té veel taken op hun schouders om alles professioneel te kunnen leiden. Er zou mettertijd een soort algemene directeur in professioneel dienstverband mogen bijkomen, die – onder supervisie – een aantal taken op zich kan nemen."

De nationale ploegen maken ook een groot deel uit van het budget.

"Dat dan nog flexibel kan zijn, naargelang de resultaten die behaald worden. We moeten daar streven naar een gezond evenwicht. Zij vormen ook het uithangbord van de federatie en zij hebben zich opgewerkt tot een behoorlijk hoog niveau. Ook als ze zich niet mochten kwalificeren voor de Olympische Spelen, dan nog hebben ze een budget nodig voor trainingen en stages als voorbereiding op andere internationale toernooien (World League, World Grand Prix, Europese kwalificatietoernooien...) Kunnen wij dat nog vele jaren volhouden? Ik wil daar geen uitspraken over doen. In Nederland moesten ze op een bepaald moment kiezen tussen ofwel een mannenploeg, ofwel een vrouwenploeg. Dat is bij ons niet aan de orde."

Als je een beachzaal bouwt, wil dat ook zeggen dat je op langere termijn ook in het beachvolley wil investeren...

"De basisvoorwaarde om op beachgebied iets te realiseren, is dat je trainingsmogelijkheden hebt. Wij kregen met het beachduo Koekelkoren-Van Walle een heel goede leerschool. Het feit dat ze kunnen deelnemen aan toernooien en dat ze het daarin zo goed doen, dat ze zich rechtstreeks kunnen plaatsen voor de hoofdtabel, heeft als voordeel dat de organisatoren hun verblijf moeten betalen. Blijven over: de soms dure vluchten naar Qatar, China... Zij ontvangen intussen ook prijzengeld, wat een deel uitmaakt van hun budget. Binnenkort zitten we rond de tafel om het eerste seizoen waarin federatie steun verschaftte aan een beachteam te evalueren. Nederland heeft op dat gebied een langere historie, maar we kunnen er ook van leren."

Het was ook de eerste keer dat de bond de organisatie op zich nam van het Belgian beachcircuit. Wordt dat project verder gezet?

"Ook hierover gaan we tijdens de maand december nog rond de tafel zitten. Binnen de beachcel moet er allicht nog meer structureel gewerkt worden. Ik denk b.v. aan het opstarten van een soort B-circuit, zodat de niet-toppers niet meer afgeschrikt worden om met een 21-5 naar huis gestuurd te worden. De provinciale werking op gebied van beachvolley kan nog verder uitgebouwd worden. Waarom geen goed gestructureerde provinciale werking per provincie opzetten? En voor de betere ploegen uit de provincie moeten we dan misschien doorgroeimogelijkheden voorzien. Ik geef toe dat het beachvolley me wel boeit. Uit eigen interesse en vanuit onze eigen clubwerking. We bekijken momenteel hoe we structureel tot een nog betere lijn kunnen komen. Ook qua selecties en begeleiding van jeugdteams die op buitenlandse toernooien aan de slag gaan, willen we verder evolueren."

Sommigen zien beachvolley als een afzonderlijke sporttak, los van het zaalvolley...

"Ik denk niet dat het wijs zou zijn om de zaken af te splitsen. De basistechnieken blijven immers dezelfde. Bovendien zou het

onverstandig zijn om dit te doen in het kader van het nieuwe sportdecreet, waarin precies de unisportfederaties gestimuleerd worden. Ik denk dat het vele voordelen biedt om op bestaande structuren te kunnen verder bouwen. We zouden de nationale selecties en trainingen centraal kunnen houden, maar de rest kunnen door verwijzen naar provinciale of lokale structuren. Bij onze acties voor volley@school zouden we kunnen overwegen om op bepaalde locaties ook beachvolley te promoten. We moeten de drempel zo laag mogelijk houden qua introductie van onze sport en waarom kan dat niet best rond de kerktoren? Ik zie trouwens dat in onze club de twee beachterreinen bijzonder snel gereserveerd worden, zodra de zaalcompetitie erop zit."

Waar liggen trouwens jouw sportieve roots, Luc?

"In het volley heb ik mijn eerste stappen gezet bij Nivoc Nieuwkerken, dat later samen met Pardaf Kruibeke in één club fuseerde tot PNV Waasland (het huidige Gimm-e Waasland Kruibeke). Zo kwam het ook dat mijn zoon, die de volleyacademie van Sint-Niklaas volgde, als premie bij PNV terecht kwam. En als meereizende vader hadden ze daar eerst iemand nodig om 'den boek' te doen, nadien werd ik aangezocht om mee de budgetten te bekijken en zo is het allemaal verder gegroeid... Maar ik heb ook jaren mee in het organiseren van wielervedstrijden gezeten. Ik ben 27 jaar lid geweest van de KBWB (de wielerbond). Zo hebben wij jarenlang de Grote Prijs Raymond Impanis georganiseerd, het BK tijdrijden en gedurende negen jaar de internationale veldritten op het domein 'De Ster' in Sint-Niklaas. Daarnaast zat ik ook mee in de

jaarlijkse organisatie van de beachtoernooien op de Grote Markt van Sint-Niklaas."

Zijn al die taken verenigbaar met een job bij Belfius met een toch grote verantwoordelijkheid?

"De mensen halen soms 1001 redenen aan om iets niet te moeten doen. En toch zie je dikwijls dat mensen met een drukke agenda er nog altijd wel iets kunnen bijnemen. Zeker als ze voor iets gemotiveerd zijn en ze goed zijn in het organiseren van hun taken. Ik ben verantwoordelijk voor het toekennen van de

kredieten in de Vlaamse regio. Af en toe ben ik ook te vinden in de hoofdzetel in Brussel. Dat probeer ik dan "voor en na" te combineren met een bezoek aan de volleyfederatie in Vilvoorde."

En de familie vindt dat allemaal goed?

"Ik offer inderdaad wel een pak vakantiedagen op voor mijn hobby. Maar gelukkig is mijn familie even gek van het spelletje als ik. Anders hou je dat inderdaad niet vol!"

Tekst: Marcel Coppens

Foto's: Het Nieuwsblad, Luc Declercq

Zij steunen topvolley in België

Het ganse continent rond op zoek naar volleytalent

Het mannenteam van Australië kon zich vorig jaar kwalificeren voor groep 1 van de World League door winst in de Final Four van groep 2 en mag dus bij de wereldtop gerekend worden. Voor een land waar de competitie zelf weinig voorstelt, is dit een bewonderenswaardig resultaat.

Van onze aanwezigheid in Canberra maakten we dan ook gebruik om het trainingscentrum in het befaamde Australian Institute of Sports te bezoeken en met Dan Iloff, sinds 2009 de hoofdcoach van het AIS Junior Men's Development program, een uitgebreide babbel te hebben. Hij was de voorbije jaren ook assistent-coach van het nationale team. Daarna werden we door Sport Development Manager Nic Kaiser rondgeleid voor een uitgebreid bezoek. Hier volgt een samenvatting van dit gesprek waarin zowel zaal- als beachvolleybal aan bod kwamen.

Indoor volleybal

In Australië is er in het zaalvolleybal geen professionele liga, enkel een amateursliga met clubs die niet echt steunen op een goed georganiseerde jeugdwerking. De recrutering moet dus komen uit de scholen waar de sportopleiding wel goed georganiseerd is. Het trainerskorps van Canberra schuimt dus het ganse land af om de toernooien tussen de verschillende scholen te bekijken en een selectie uit te voeren op basis van gestalte en intelligentie. Er wordt dus niet alleen gekeken naar de fysieke mogelijkheden maar er wordt ook rekening gehouden met het intelligentieniveau van de spelers omdat volleybal een tactische sport is, waarin voldoende intellectuele mogelijkheden noodzakelijk zijn om door te stoten naar de top.

Vermits de recrutering dus pas kan geschieden na de leeftijd van twaalf jaar betekent dit dat de technische scholing pas aanvangt op een vrij

late leeftijd waardoor op dat vlak ten overstaan van de Aziatische landen als China, Korea en Japan een serieuze achterstand opgelopen wordt. Dit moet in de opleiding dan kunnen gecompenseerd worden door meer gestalte en power. Het is daarenboven niet eenvoudig om de beste elementen te overtuigen om te kiezen voor volleybal. Basketbal en Australisch voetbal hebben immers veel meer financiële middelen en kunnen de spelers op jonge leeftijd reeds geld aanbieden, iets wat volleybal niet kan.

Vanaf de leeftijd van 15 jaar komen de spelers dan in Canberra terecht. Hier worden ze ondergebracht, gewoonlijk met twee spelers, bij gastgezinnen. Zelf moeten ze een financiële bijdrage leveren voor hun verblijf. Gedurende de week krijgen ze elke dag 2u30 technische training en op zaterdag 3u, soms ook op zondag. Er wordt dus elke week tussen de 15 en 18u voorzien aan technische training. Daarenboven zijn er in de week nog

drie tot vier fysieke trainingen voorzien die begeleid worden door een specialist van het instituut. Er wordt gewerkt met twee groepen van twaalf spelers. Een groep met 15-, 16-jarigen en een groep met 17-, 18-jarigen.

Het grote probleem ligt hem vooral in het spelen van wedstrijden. Gedurende een tweetal jaren hebben ze het team van 17-, 18-jarigen laten deelnemen aan de amateurscompetitie maar die werd telkens probleemloos gewonnen zodat dit niet echt een meerwaarde gaf. Dit jaar hebben ze de spelers gewoon laten meespelen met de clubs omdat uiteindelijk de competitie maar loopt van september tot half december. Om het spelprobleem zo goed mogelijk op te lossen, worden dan stages georganiseerd in het buitenland. Zo gaat men elk jaar enkele weken naar Thailand en probeert men ook een stage van vier tot zes weken te organiseren in Europa. Zo was Australië twee jaar geleden nog in België en werden tijdens het ganse verblijf in Europa niet minder dan 27 wedstrijden gespeeld. Toch wel belangrijk om te vermelden is dat volleybal van AIS alle faciliteiten in Canberra ter beschikking krijgt, waaronder niet alleen ondersteuning door een medische staf maar ook medewerking van specialisten in de bio-mechanica.

Om de jeugdige talenten verder klaar te stomen, wordt het merendeel hiervan op 18-, 19-jarige leeftijd naar hogescholen gestuurd in Canada en de USA. De toptalenten proberen ze naar Europa te sturen, tenminste als de kans om regelmatig te spelen reëel is.

Hoe bereidt het mannenteam zich nu voor? De meeste toppers spelen in Europa, sommigen in Azië. Hun beste speler speelt in Korea. Na afloop van de competitie wordt iedereen voor een viertal weken samengebracht in een trainingscentrum in Italië onder leiding van Robert Santilli waar ze als geheel klaargestoomd worden voor de internationale opdrachten. De 39-jarige Hardie, van 2004 tot 2008 actief bij Knack Roeselare, is recentelijk aangesteld tot zijn adjunct.

Voor de vrouwen bestaat dergelijk programma nog niet, maar voor hen worden de laatste tijd serieuze pogingen ondernomen om een

Benjamin Hardy

gelijkaardig programma op te starten vanaf 2016. Voorlopig beperken ze zich tot het regelmatig organiseren van kampen van enkele weken.

Beachvolleybal

Australië heeft in de jaren 2000 bij de vrouwen een succesvol beachteam gehad, namelijk Nathalie Cook en Kerri Ann Pottharst, dat zelfs goud won op de Olympische Spelen in Sydney. Hierna is echter alles stil gevallen. Er is nu een nieuw programma opgestart in Adelaide. Bij de senioren wordt gewerkt met drie vrouwenduo's en twee mannenduo's. Dit heeft al een eerste succes opgeleverd want het vrouwelijke duo Bawden - Clancy is nu al praktisch

zeker van deelname aan de O.S. van Rio. Bij de mannen bestaat er voor Kapa - Mc Hugh nog een waterkansje op kwalificatie. Bij de jeugd zijn er zes jongens en zes meisjes ingeschakeld in een ontwikkelingsprogramma.

Tekst: Fernand Walder

Foto's: Bart Vandenbroucke, Benjamin Hardy

Wout Wijsmans:

“Het was geen liefde op het eerste gezicht met Frank”

* Wout Wijsmans (38 jaar en 2m01) en Frank Depestele (38 jaar en 1m91) aan de tand gevoeld door journalist **Paul De Keyser** (NB) die beiden samenbracht voor een geanimeerde babbel.

* **Wout Wijsmans:** “Het geheel was geen liefde op het eerste zicht. Ik weet nog onze eerste ontmoeting, een wedstrijd voor de jeugdbeker van Brabant toen we een jaar of dertien waren. Ik herinnerde me een luidruchtig kereltje met kort haar en één blonde lok die voor zijn ogen hing. Was me dat een pipo! Beetje bij beetje klikte het toch en zijn we mekaar blijven horen.”

* **Coach Wijsmans:** “Hoe ik in Lennik terecht kwam? Ik werd geboren in Hasselt maar woonde van mijn 6de tot mijn 15de in Brabant omdat mijn vader zijn job daar had. Wij hebben trouwens ook in Zweden, Canada en Denemarken gewoond. Toen ben ik naar Zonhoven getrokken, voor de trainingen van Jan De Brandt. Ik voel me nog altijd helemaal Limburger, hoor. Om dit alles te volmaken, sedert een jaar of vijf heb ik de dubbele nationaliteit. Een louter praktische aangelegenheid omdat het aantal buitenlanders beperkt was in Italië en ik daardoor Cuneo de gelegenheid gaf om extra versterking aan te trekken. Ik heb me nooit Italiaan gevoeld.”

* **Frank Depestele** aan het woord op vraag: “Hebben jullie altijd geweten dat op een dag jullie zouden terugkeren naar de Belgische competitie?” Me definitief in het buitenland vestigen was nooit mijn optie. Na het seizoen keerde ik netjes terug naar Lennik. Alleen

de jongste twee campagnes bij het Franse Beauvais, maar dat was nauwelijks een paar uurtjes rijden van huis. Vandaar dat Asse-Lennik nu een perfect logische keuze was.

* Wout Wijsmans: “Als je mij één jaar geleden had gezegd dat ik naar België zou terugkeren, dan had

Wout Wijsmans

ik het niet eens geloofd. Ik ben immers van 1999 tot 2013 in Italië gebleven. Ik leerde er mijn vrouw **Hana** kennen, een Tsjechische, en liet er een huis bouwen. We zouden er blijven, dit na negen jaar kapitein bij Cuneo, dacht ik. Negen jaar later, na een grondig gesprek met de voorzitter kon ik het Italiaanse Cuneo verlaten en het werd eerst Peking en daarna Fenerbahçe. Deze laatste ploeg hing echter niet aan elkaar en ik besloot op de vorige

kerstperiode om daar te stoppen.” Tot voorzitter Mathi Raedschelders me contacteerde. Of ik geen zin had in Maaseik? Ondertussen weet ik dat ik geen betere keuze had kunnen maken ... en is thuis opnieuw Limburg.”

* **“Hebben jullie ergens spijt van?”** Wout Wijsmans: “Ik leef niet met spijt, maar als ik toch iets moet noemen, dan is het dat ik nooit iets bereikt heb met de nationale ploeg. Ik had heel graag gespeeld met de mannen van nu, een heel sterke lichting.” Frank Depestele: “We hebben Wout toen heel hard gemist. Met hem waren we verder geraakt. Ook vorig jaar op het WK in Polen.”

* Om af te sluiten ... hoe schatten jullie de **Belgische competitie** in? Frank Depestele: “Het lijkt me bijzonder interessant, al kan ik het niveau en de waardeverhoudingen voorlopig moeilijk inschatten.” Wout Wijsmans: “Ik volgde de Belgische competitie de jongste jaren vanop afstand, maar ik denk dat het verschil met de Europese top vooral gemaakt wordt door de kloof tussen de beste drie, vier ploegen en de rest. Plus het verloop in de structuur van onze clubs, waar ze constant op zoek moeten naar andere sponsors. Behalve bij Maaseik, met een unieke man als Mathi Raedschelders die daar al zovele jaren lang zijn hart, ziel en centen in steekt. En een hoofdsponsor van vele jaren. Dat heeft me wel getroffen bij mijn terugkeer. De mensen van eind de jaren ‘90, die zijn er nu nog!”

Tekst: Dany De Vriese

Foto: Bart Vandenbroucke

BVMV-Noorderkempen

“Uitdagingen op alle niveaus”

In de Antwerpse Noorderkempen hebben we de voorbije jaren een samenwerkende dynamiek gezien tussen enkele clubs. Deze energie resulteerde dit jaar in een fusie van twee deelnemers: Merksplas en Vosselaar. Voorzitter Ivan Vermeiren nam de uitnodiging om ‘Club in de Kijker’ te zijn dan ook graag aan om hun project voor te stellen.

Situering van de vereniging

BVMV wil in de regio dé club zijn waar jong en oud op een plezierige manier en op verschillende niveaus kunnen volleyen. BVMV biedt hierbij en vooral voor de jeugdige spelers, mogelijkheden om hun talent te ontwikkelen, op het juiste niveau te spelen en door te groeien. BVMV staat o.a. voor Beter Volleybal door Meer Volleybal.

BVMV biedt door de diversiteit van de verschillende deelnemende verenigingen doorstroommogelijkheden aan binnen de regio en in een lokale inbedding. Het ontdekken van talent en het aanbieden van training op het juiste niveau zal meer talent doen doorstromen naar de hoger spelende teams. BVMV is hiermee de kweekvijver voor talent met ambitie om hoger te spelen tot provinciaal en landelijk niveau.

‘Dit alles kan niet zonder goede begeleiding. Ook leden die zich willen bekwamen in het training geven en coachen krijgen ondersteuning vanuit het BVMV-collectief. Toptrainers van de ene club wisselen ervaringen en kennis uit naar andere trainers. De lokale inbedding blijft een belangrijk uitgangspunt binnen het collectief. Ouders en andere familieleden blijven betrokken

bij het lokale verenigingsleven maar worden ook uitgenodigd en uitgedaagd op andere locaties te participeren. Daarnaast biedt BVMV volleybaluitdagingen voor alle niveaus: van volleybalschool tot recreatief.’

‘Onze club richt zich zowel tot meisjes als jongens, maar de instroom is veel groter bij de meisjes met ongeveer

op het niveau van de senioren om de doorgroei van de jeugd beter te voorzien. Dit jaar leidde het tot een eerste fusie van twee deelnemende clubs: Merksplas en Vosselaar onder de naam BVMV Volley Noorderkempen Vosselaar Merksplas. BVMV staat voor Beter Volleybal Meer Volleybal en ook voor Beerse/Vlimmeren/Merksplas/Vosselaar.

‘We proberen anders te zijn dan andere sportclubs zodat de kinderen uit hun verschillende hobby’s finaal voor het volleybal opteren.’

een verhouding van 4 tegen 1. Dit zal steeds een uitdaging blijven. Vanaf het huidige seizoen zijn we gestart met G-Volleybal. We tellen om dit moment al 10 sporters en dit wordt zeer positief onthaald. We hopen zo in heel de regio G-volleybal te promoten. Het is echt een aanrader... en het initiatief werkt zeer motiverend voor de hele vereniging.’

Plaats in de regio

BVMV-Volley Noorderkempen werkt al vijf jaar samen met vier clubs: Beerse, Vlimmeren, Merksplas en Vosselaar. Aanvankelijk startten we met initiatieven voor de jeugd. Momenteel is het verder uitgewerkt

‘Er zijn zeker nog de nodige aandachtspunten maar we hopen zo snel mogelijk over te gaan naar een fusie met meer clubs.’ Momenteel werken we met de jeugd samen onder de vorm van stages tijdens de vakantie voor alle leeftijden. De bedoeling is om de ploegen te vormen met spelers die even sterk zijn op provinciaal en gewestniveau.

Opleidingsstructuur binnen de vereniging

Heeft de vereniging een zekere opleidingsstructuur?

‘Momenteel ondersteunen wij onze trainers om bijscholing te volgen. Alle gevolgde volleybalclinics betaalt de

club terug voor leden die interesse hebben om door te groeien als trainer. Beginnende jeugdtrainers starten bij de jongste groep en kunnen zo doorstromen naar volgende leeftijden. Jammer genoeg is er een grote drop-out bij beginnende trainers. Onze club heeft een technische lijn, die constant aangevuld en verbeterd wordt. Toch is er nood aan één welbepaalde lijn die door de VVB wordt aangeboden.'

Wat willen we bereiken als vereniging op sportief vlak?

'Wij willen sportief zo hoog mogelijk geraken. We weten ook dat het financiële eventueel een grote uitdaging zal zijn. Het gestarte G-Volleybal verder uitbouwen en proberen een competitie op te zetten is onze optie voor deze doelgroep.'

Maatschappelijk gegeven: zoveel prikkels voor de jeugd. Hoe gaan jullie daar mee om?

Het aanbod in de vrijetijdsinvulling is de laatste jaren heel erg gestegen. Jongeren beoefenen niet één hobby, maar ze hebben er verschillende. Toch zullen zij op bepaalde momenten keuzes moeten maken. "Inderdaad hebben wij er in zekere zin 'last' van. Volleybaltrainingen en -wedstrijden vallen samen met muziekschool, dans, jeugdbeweging... Kinderen kunnen en willen meestal NIET kiezen. Dit brengt heel wat consequenties met zich mee. Ondanks dat blijven we de jeugd prikkelen om te kiezen voor onze sport door anders te zijn dan andere clubs.'

Mogelijke nieuwe impulsen in de clubwerking.

Volleybal als aanbod in de naschoolse opvang

'Misschien een goed idee, maar wie gaat dan deze trainingen leiden? Het probleem blijft om de nodige trainers te vinden om zich vrij te maken. Bijkomend : dit heeft een financieel plaatje. En vanuit de overheid is er nog maar weinig ondersteuning. Op dat vlak (financiële opvolging, aangifte, wettelijk kader) dienen we alles professioneel aan te pakken en dit kost extra energie en geld.'

De "Randstadtrainer" in de club

'Dit is een mogelijkheid om het

'Ik speel graag volley omdat het superleuk is!'

'Ik speel hier omdat ik hier woon en het een toffe club is.'

'Het leukste is dat ik kan samenspelen met de vrienden'

'Opa, de oppertrainer Tuur de tofste van onze club!'

'Mijn superfavoriet is Nonkel Jan!!'

'Mijn grote droom is ooit topvolleyballer worden.'

Tiemen, 9 jaar

'Ik speel volleybal omdat ik graag een ploegsport doe.'

'Ik speel hier omdat het dichtbij is en hier heb ik veel vrienden..'

'Het tofste vind ik dat ik veel kan bijleren en plezier maken.'

'Het leukste vind ik mijn ploeg.'

'Mijn volleyfavoriet is Lise Van Hecke!'

'Ik wil graag ooit in de eerste ploeg van Noorderkempem spelen!'

Flo, 11 jaar

'Ik speel graag volley omdat het leuk is.'

'Ik speel hier graag omdat ik er veel kan bijleren.'

'Het is leukste in de club is dat ik veel mensen leer kennen.'

'Mijn ploeggenoten zijn de tofste van de club!'

'Britt Ruyschaert van de Yellow Tigers is mijn groot idool!'

'Mijn superdroom is later goed te kunnen volleybal spelen.'

Zita, 11 jaar

trainerstekort in te vullen. Maar het kost geld. En dat geld is niet aanwezig. Anders zouden we onze huidige

De 'Randstadtrainer'

Situatie:

- Moeilijk om jonge trainers te engageren voor 100% tijdens seizoen.

- Probleem van studerende jonge trainers tijdens examenperiode.

"Randstadtrainer" staat klaar om in te springen indien nodig; een vorm van interim-trainer (Randstad = interimbureau)

trainers de nodige vergoeding kunnen geven die ze ook verdienen. Maar zoals al gezegd. De overheid zou hier een oplossing voor moeten bieden. (Vrijwilligersvergoeding naar boven brengen zodanig dat er niet extra belastingen betaald moeten worden).'

Vragen jullie de correcte prijs voor jullie product?

Het lidgeld is in onze Vlaamse sportclubs bijna symbolisch voor het aanbod dat er tegenover staat. Zeker in vergelijking met Nederland. Waarom is dit? 'In Vlaanderen is dit nog niet ingeburgerd. Voor vele gezinnen is sport ontspanning en verwacht men dat dit niet te veel mag kosten. Maar in de toekomst zal deze visie toch best veranderen anders is het niet meer realistisch om de verwachtingen van vele sporters in te vullen : goede trainers, perfecte accommodatie, voldoende materiaal. Wij overwegen om de lidgelden naar boven te brengen, met het besef dat er negatieve reactie op gaat komen, maar anders slagen we er niet in om te realiseren wat we wensen.'

Dé droom

'Onze droom in het project is een zeer brede basis uitwerken, met voldoende instroom zodat we iedereen de kans

kunnen bieden op hun gewenste niveau te sporten. Voor sommige sporters betekent dat zo hoog mogelijk. Voor anderen beperkt dat zich dat tot een recreatief sportplezier.'

'Wij overwegen om de lidgelden naar boven te brengen. Anders slagen we er niet in om te realiseren wat we wensen.'

Verzameld door Luc De Leenheer

Colofon

Maandelijks tijdschrift van de Vlaamse Volleybalbond vzw.
44ste jaargang, nummer 4, december 2015

Verantwoordelijk uitgever: Willy Corbeel, Beneluxlaan 22 - 1800 Vilvoorde.

Secretariaat: Vlaamse Volleybalbond vzw, Beneluxlaan 22 - 1800 Vilvoorde. Tel. 02/257.16.00 of fax 02/257.16.02
Website: www.volleyvzb.be E-mail: vzb.secretariaat@skynet.be

Redactieraad Volley Magazine: Willy Corbeel, Marcel Coppens, Geert De Dobbeleer, Dany De Vriese, Luc De Leenheer, Fernand Walder, Michel Vandermeulen, Guido Ostyn, Philippe Crijns, Willem Bekebrede, Leo Peeters en Inne Vanden Bremt.

Publiciteit: VVB-secretariaat, Tel. 02/257.16.00 of fax 02/257.16.02.

Copyright: Het overnemen en/of publiceren van artikels is slechts toegelaten mits uitdrukkelijke toestemming van de redactie.

www.topsportvlaanderen.be

LEEF JE DROOM

